Μνημονεύουμε πῶς τήν ἐτίμησεν ὁ Ἕλλην φρουρός τῆς Ἀκροπόλεως κατά τήν τραγική στιγμή τῆς ὑποδοχῆς της μετά τήν εἰσβολή τῶν νεοβαρβάρων.

Μνημονεύουμε πῶς τήν ἐδόξασαν οἱ ἥρωες τῆς Ἀλβανίας ἤ τοῦ Ρούπελ, πού ἔκαμαν νά ξαναζήσουν τά ἐπικά κατορθώματα τοῦ 21.

Γνωρίζουμε ἀκόμα πώς, ὅσο καιρό ἡ σημαία μας κυματίζει, ὅπως κυματίζει σήμερα, σ' ὅλες τίς θάλασσες, τίς ξηρά καί ἀέρες, χάρι στήν ἀκατάβλητη Ἑλληνική θέληση καί χάρι στή συναδέλφωσή καί τήν στενή σύμπραξη μέ τίς ἄλλες συμμαχικές σημαίες, αὐτό ἀποτελεῖ τήν ἀσφαλέστερη βεβαίωση τῆς ἐκπλήρωσης τοῦ κοινοῦ μας πόθου: Ἡ Ἐλευθερία, ἡ ἑλληνική αὐτή θεά, πού διώχθηκε, πρόσκαιρα μόνο, ἀπό τήν ἀγαπημένη της μητέρα-γῆ, θά ξαναγυρίση καί πάλι στά θεϊκά της χώματα.

Καί, θυμᾶστε πάντα, πώς οἱ Ἕλληνες ἐμπνεόμενοι ἀπό τό μεγαλεῖο τῆς Ἰδέας, πού ἡ σημαία μας συμβολίζει, καί πού λέγεται Ἑλλάς, πάντοτε ἐμεγαλούργησαν. ἔσωσαν πολλές φορές τόν πολιτισμό ἀπό τήν βαρβαρότητα· ἄφησαν τόν κόσμο κατάπληκτο μέ τό ψυχικό τους σθένος· καί δίδαξαν ὅλους τούς λαούς, μικρούς καί μεγάλους, στό παρελθόν καί σήμερα, πώς σώζεται ἡ τιμή καί πώς κερδίζεται ἡ Ἐλευθερία.

Θυμᾶστε τέλος, κάτι πάνω ἀπ' ὅλα, τό "ἑλληνικό "ΟΧΙ" τοῦ ἀειμνήστου Κυβερνήτη τῆς Ἑλλάδας Ἰωάννη Μεταξᾶ, τό ΟΧΙ τῆς 28ης Ὀκτωβρίου τοῦ 1940, πού ἔσωσε τήν τιμή τῆς Ἑλλάδας, σάν δεύτερο "μολών λαβέ", καί πού ἄνοιξε γιά τούς συμμάχους "τίς πύλες τῆς ἐλπίδας γιά τή Νίκη". Καί πάρτε θάρρος· καί πιστέψτε στήν ἐκπλήρωση τῶν ἐλπίδων μας.

Ζήτω τό Ἔθνος! Ζήτω ὁ Βασιλεύς! Ζήτω ἡ Πανελλήνιος Ἕνωσις!

(Ἐθνικός Ὕμνος).

28/10/42